

آموزش و ارتقاء سلامت

EDUCATION AND HEALTH PROMOTION

" برفورداری از بالاترین مد استانداردهای منطقی و قابل موصول سلامت، بدون در نظر گرفتن نژاد، مذهب، عقاید

سیاسی و موقعیت اقتصادی و اجتماعی؛ مق مسلم هر انسانی است "

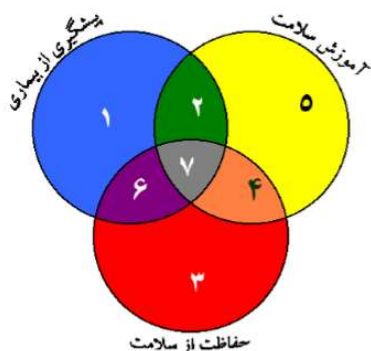
آموزش سلامت با بالابردن سطح دانش و مهارت های افراد به آنها کمک می کند تا در مورد سلامت خود و خانواده و جامعه ای که در آن زندگی می کنند، قادر به تصمیم گیری شوند. آموزش سلامت می تواند به روش های مختلف و در موقعیت های متنوعی انجام گیرد. روش هایی نظیر استفاده از رسانه های جمعی، معلمان و استادان، مشاوران، پزشکان، گروه های فیریه و در موقعیت هایی نظیر محیط های کاری، بیمارستانها، مدارس، مطب ها و غیره. در مراکز ارایه خدمات بهداشتی درمانی مانند بیمارستان ها، کلینیک های دندانپزشکی و پزشکی و مطب ها، در اغلب اوقات ارایه کنندگان مراقبت بهداشتی، بیماران را در "لمظه مناسب برای تعلیم" می بینند. شواهد نشان می دهد که آموزش فردی و مشاوره ارایه شده توسط کارکنان بهداشتی در چنین لمظاتی و در این مراکز، مثبت بوده و از نظر بالینی، تاثیر بسیار فوبی بر رفتار افرادی دارد که با شرایط ماد و مزمن روبرویند. ارایه کنندگان خدمات باید چنین فرصت هایی را شناخته و برای آموزش مقتضی به بیماران آماده شوند. موسساتی که ارایه دهندگان خدمات بهداشتی را بکار می گیرند نیز باید چنین فرصتی را به رسمیت شناخته و اجازه دهند زمان کافی و آموزش لازم برای بیماران و مشاوره با آنان در نظر گرفته شود.

ارتقای سلامت به مفهوم توانمندسازی مردم در شناخت عوامل تأثیرگذار بر سلامت فردی- اجتماعی و تصمیم

ارتقای سلامت
(ارتقای سلامت)

گیری صحیح در انتخاب رفتارهای بهداشتی و در نتیجه رعایت شیوه زندگی سالم تعریف شده است. ارتقای سلامت در

برگیرنده سه فاکتور است: آموزش سلامت، مفاظت از سلامت و پیشگیری از بیماری

انگلیز ارتقای سلامت Tannahill, Eyle (۱۹۹۱)

رویکردهای ارتقای سلامت شامل:

- ✓ رویکرد پزشکی (کنترل عوامل خطر فیزیولوژیک)
- ✓ رویکرد رفتاری (تصمیم عوامل شیوه زندگی)
- ✓ رویکرد اجتماعی - محیطی (در جهت وضعیت های عمومی)

در حقیقت حرکت، از رویکرد افراد سالم به سمت جوامع سالم و در نهایت حرکت به سوی محیط و اجتماعات سالم می باشد. آموزش سلامت هرچند وظیفه ای برای تمام مراقبین سلامت است، خود عملی است که ریشه در مجموعه ای از علوم تربیتی، رفتاری، روان شناسی، مردم شناسی، جامعه شناسی، ارتباطات، اطلاعات پزشکی و بهداشت داشته است. حرکت به سوی ارتقای سلامت نیازمند سیاستگذاری، ترویج، حمایت، استقرار و پایش و ارزشیابی برنامه های ویژه ای در درون و بیرون بخش سلامت و انواع سازمان های دولتی و غیردولتی و مؤسسه های خصوصی و جوامع جامعه می باشد که برای تحقق آن، ایجاد ساختار مناسب و ظرفیت سازمانی کافی و برفورداری از پرسنل توانمند در قالب دفتر ارتباطات و آموزش سلامت معاونت سلامت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و ادارات آموزش سلامت معاونت های سلامت دانشگاه ها/دانشکده های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کشور یک ضرورت است.

دفتر آموزش- بیمارستان نکوئی فرغانی (۹۵)
دفتر آموزش- بیمارستان نکوئی فرغانی (۹۵)